

Rzeczownik «רַהַב» występuje 6 razy w Biblii: Hi 9,13; 26,12; Ps 87,4; 89,11; Iz 30,7; 51,9. Wskazane wersety raz mówią o Egipcie tak w przenośni nazwanym (Iz 30,7), a w pozostałych przypadkach o jakimś potężnym potworze, od którego potężniejszy okazuje się Bóg.

Rzeczownik «תַּנִּין» (wąż, Smok) występuje w Biblii 14 razy:

- jako określenie zwierzęcia: potwór morski (Rdz 1,21; Ps 148,7), wąż (Wj 7,9.10.12; Pwt 32,33; Hi 7,12; Ps 91,13),
- jako określenie zwierzęcia, zastosowane przenośnie do władcy: potwór morski (Jr 51,34 – o Nabuchodonozorze; Ez 32,2 – o faraonie), krokodyl (Ez 29,3 – o faraonie);
- jako określenie paralelne do «לְוִיָּתָן» (Lewiatan): Smok: Ps 74,13; Iz 27,1;
- jako określenie paralelne do «רַהַב» (Rahab): Smok: Iz 51,9.

Rzeczownik «לְוִיָּתָן» (Lewiatan) występuje w pięciu wersetach biblijnych:

- jako określenie zwierzęcia: potwór morski: Hi 3,8; 40,25, Ps 104,26,
- jako przenośnia na oznaczenie wrogów Boga: Ps 74,14; Iz 27,1.

Analizowane trzy rzeczowniki z jednej strony są stosowane do określania zwierząt, a z drugiej strony symbolizowanych przez te zwierzęta potęg, od których Bóg okazuje się nieporównywalnie mocniejszy.

O pokonaniu przez Boga potwora **Rahaba** mówią prócz Iz 51,9 jeszcze dwa wersety: **Hi 26,12** i Ps 89,11. Szczególnie interesujący jest tekst z Księgi Hioba, gdyż zawiera znamieny paralelizm:

Potęgą swą **rozciął morze**, בָּחַו רִנַּע הַיָּם ^{Hi 26,12a WTT}
i dzięki mądrości swojej **przełamał Rahaba**. וּבְתִבּוֹנָתוֹ מָחַץ רַהַב: ^{26,12b}

Paralelne są tu «רִנַּע» i «מָחַץ».

Słowo «מָחַץ» należy tłumaczyć jako⁴⁶⁵: „przełamał”, „złamał” (jak w Pwt 33,11), „zranił” (jak w Pwt 32,39, Hi 5,18), zaś słowo «רִנַּע» jako „rozciął”, identycznie jak w **Hi 7,5**:

לְבַשׁ בְּשָׂרִי רַמָּה וְנוֹשׁ עֶפְרַי וְרוּחַ רִנַּע וַיִּמָּאֵס: ^{Hi 7,5 WTT}

^{BTP} Ciało moje okryte robactwem, strupami, skóra **pęka** i **rozchodzi się**.

⁴⁶⁵ Por. P. Briks, *Podręczny słownik...*, dz. cyt., s. 189: מָחַץ – rozbić, roztrzaskać; מָחַץ – stłuczenie, rana; s. 190: מָחַץ – połowa.